

selvstændig virksomhed med hold af ræve før datoen for lovforslagets fremsættelse, og som på dette tidspunkt havde denne virksomhed som sit hovederhverv, vil efter ansøgning kunne meddeles tilladelse til at fortsætte virksomheden indtil den 31. december 2023, dvs. ca. 15 år efter lovens ikrafttræden, jf. *stk. 2*. Det foreslås i den forbindelse, at justitsministeren bemyndiges til at fastsætte en frist for indgivelse af sådan ansøgning, jf. *stk. 3*. Det er umiddelbart hensigten at fastsætte en frist på tre år fra lovens ikrafttræden.

Overgangsreglerne giver alene adgang til at fortsætte den virksomhed, som de pågældende havde på tidspunktet for lovforslagets fremsættelse. For så vidt angår rævefarme indebærer det, at det eksisterende produktionsanlæg ikke kan udvides. Antallet af ræve vil derimod kunne variere i løbet af året og i løbet af årene som følge af den almindelige produktionscyklus mv., uden at der er tale om en udvidelse af den eksisterende virksomhed. For så vidt angår ræve, der holdes med andet formål end pelsproduktion (f.eks. med henblik på træning af jagthunde), vil der ligeledes ikke kunne ske en udvidelse af de eksisterende faciliteter til hold af ræve.

Ved vurderingen af, om hold af ræve har været en persons hovederhverv på tidspunktet for lovforslagets fremsættelse, således at den pågældende vil kunne gives tilladelse til fortsat hold af ræve indtil den 31. december 2023, er udgangspunktet, at dette vil være tilfældet, hvis den pågældende persons indtægt i 2008 i overvejende grad stammer fra selvstændig virksomhed med hold af ræve.

I den forbindelse kan gives følgende vejledende eksempler:

Eksempel 1: En person har en stilling som lærer/vejleder på en folkeskole. Indtægten herved udgør 200.000 kr. Ved siden af denne stilling driver den pågældende en ræveproduktion med 30 avlstæver. Indtægten fra denne produktion udgør 50.000 kr. I et sådant tilfælde vil ræveproduktionen ikke udgøre den pågældendes hovederhverv.

Eksempel 2: En person driver både mink- og ræveproduktion. Minkproduktionen genererer isoleret set en indtægt på 200.000 kr., mens ræveproduktionen isoleret set genererer en indtægt på 75.000 kr. Heller ikke i dette tilfælde vil ræveproduktionen udgøre den pågældendes hovederhverv.

Eksempel 3: En person driver en ræveproduktion med 30 avlstæver. Indtægten fra denne produktion udgør 50.000 kr. Den pågældende har ingen anden indtægt. I dette tilfælde vil ræveproduktionen – uanset produktionens beskedne størrelse – udgøre vedkommendes hovederhverv.

I vurderingen vil alene indtægter ved erhvervsmaessig aktivitet indgå, dvs. at en indtægt ved f.eks. et enkeltstående hussalg ikke vil indgå, medmindre den pågældende har drevet selvstændig virksomhed med handel af fast ejendom. Ligeledes vil en arv ikke indgå i vurderingen.

Der vil kunne forekomme tilfælde, hvor der foreligger sådanne særlige omstændigheder, at man ved vurderingen af, om en person har drevet selvstændig virksomhed med hold af ræve som hovederhverv, ikke alene tager indtægtsforholdene i 2008 i betragtning, men også inddrager indtægtsforholdene i de forudgående år. Dette vil f.eks. kunne tænkes at være tilfældet, hvor ræveavl utvivlsomt har været en persons hovederhverv i de forudgående år, men hvor sygdom i rævebestanden har forårsaget, at man har måttet aflive hovedparten af rævene, således at minkavl – som de forudgående år alene har været et bierhverv – i 2008 overvejende udgør personens indtægter (hovedindtægt).

Der henvises i øvrigt til pkt. 4 og 5.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 5

Bestemmelsen fastlægger lovens territoriale gyldighed. Det fremgår af bestemmelsen, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, hvilket skyldes, at dyrevelfærd er et hjemmestyreanliggende for begge disse dele af riget.